

Alkotmánybíróság

Budapest
Pf. 773.
1535

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/549-2/2016	
Érkezett: 2016. MÁJ 05.	
Peldany: 1	Előadó: 1
Melléklet: 1 db	5

Mohács, 2016. 04. 30.

ügyszám: IV/549-1/2016

Tárgy: Hiánypótlás

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[REDACTED] indítványozó a Tisztelt Alkotmánybíróság fenti ügyszámú 2016. március 23. napján kelt észrevételére határidőben az alábbi

hiánypótlást

teszem.

A Tisztelt Alkotmánybíróság azon észrevételére, mely szerint az indoklásnak célszerű még jobban kiterjednie az Alaptörvénynek az Alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére, illetve még jobban arra, hogy azokat miért és mennyiben sértik a támadott bírói döntések, az alábbiakat adom elő.

Álláspontom szerint - a panaszindítványában korábban is megjelöltem - a Kúria Pfv.IV.20.866/2015/8 számú ítélete, sérti az Alaptörvény II. cikkében és IX cikkének (4) bekezdésében írt emberi méltósághoz, valamint a VI. cikkének (1) bekezdésében jó hírnévhez való jogomat - nemzetközi egyezményekben lefektetett jogaimat is -, ezért kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy annak alaptörvény ellenességét állapítsa meg, és semmisítse meg azt.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

IX. cikk

(4) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

VI. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

A panaszbeadványomban igen részletesen leírtam a per előzményeit, a per okát és a per végkimenetelét, hogy a bíróságok a sérelmezett írás tárgyában honnan hova (mire) jutottak annak megítélésében, hogy a sérelmezett írás és az abban sérelmezett szavak, mondatok, állítások

sértették e emberi méltóságomat, becsületemet, jó hírnevemet és azokat mennyiben, illetve a benne található tényállítások a szabad véleménynyilvánítás kategóriájába estek e.

Panaszbeadványomban a Kúria ítéletének Alaptörvényellenességének tárgyában nem csak az Alaptörvénynek a véleményem szerint egyértelműen sértő cikkhelyeit hivatkoztam meg, hanem a Tisztelt Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) AB határozatát is.

A panaszbeadványomban ismertettem a teljes sérelmezett írást és rámutattam arra is, hogy az az egész tartalmában, kifejezőmódjában, (valótlan) állításaiban egy öncélú gyalázkodás.

Az alperes által *Trianon hatása* című **cikkben alkalmazott jelzők, jelzős szerkezetek** emberi méltóságot, becsületet sértőek, az alperes által **használt szavak, mondatok mélységesen dehonesztálóak**. Úgy állítanak be engem, hogy mások irányítanak, mocskolódásra, rágalmazásra, békétlenség szítására, gyűlöletkeltésre használnak fel mint bujtogatottat, a cikkben egyébként meg nem nevezett emberek maguk előtt tolva, küldetés tudatú, **zavarodott emberként jellemezve engem, szerencsétlen flótásnak, együgyűnek, szerencsétlennek titulálva**, valamint az én és a mögöttem állók cselekedeteit **gyalázatos ámokfutásnak, ocsmány tettnek nevezi**. Az alperes szerint én és a meg nem nevezett társaim **csak rombolni akarunk, melyet semmivel sem támasztott alá**, illetve **amivel megpróbálta az az eljárásban kiderült súlyosan valótlan állítás volt**.

Véleményem szerint magyarázatra sem szorul, hogy ezek a kijelentések az akkor hatályos Alkotmány és a Ptk. -nak a perben meghivatkozott rendelkezései szerint **az emberi méltóságomat és a becsületemet sértették, továbbá alkalmasak voltak arra is, hogy jó hírnevemet hátrányosan befolyásolják, mert olyan képzelet alakulhat ki ezen cikket olvasókban, hogy én nem vagyok beszámítható, nem rendelkezek ép elmével, a miko- és makroközösség kifejezett ellensége vagyok, aki nincs tudatában cselekedeteinek**. Mindez pedig széles körben, több ezer ember között terjedhetett, illetve terjedt el, hiszen Mohács Város Önkormányzatának hetilapjában megjelenő cikkről van szó, **amelyet ingyenesen minden háztartáshoz eljuttattak Mohácson, a lakóhelyemen**. Ez tehát megfelelt a Ptk. 78. § (2) bekezdés foglalt híresztelés követelményének is.

Az általában elvárható magatartás nem az, amelyet az alperes tanúsított, hiszen **ilyen tartalmú és dehonesztáló jelzőktől hemzsegő** cikk megjelentetése tőle, mint egy várost felelősséggel és kellő mértékletességgel vezető személytől nem várható el, így magatartása felróható. Az alaptörvényben és emellett nemzetközi egyezményben garantált véleménynyilvánítás szabadsága már nem oltalmazza azokat a közléseket, amelyek célja önmagában a másik bántása, megalázása vagy a közügyekkel össze nem függő, öncélú támadása, megsértése **[EJEB, Skalka kontra Lengyelország, (43425/98), 2003. május 27., 34. bekezdés]**.

Az előadottak alapján joggal indítottam polgári peres eljárást, és kértem bíróság előtt személyiségvédelmet, elégtételt.

A becsület és az emberi méltóság védelme:

A becsület a személyről a társadalomban kialakult értékítélet, amelynek kedvezőtlen megváltoztatása jelenti a becsület sérelmét.

A személyiség megvalósításának fontos feltétele, hogy a társadalom tagjait valóságos társadalmi értékük szerint ítéljék meg.

A becsületsértés leggyakoribb esete a személyiség valóságos társadalmi értékének meg nem felelő bírálatot, véleményt nyilvánító közlés függetlenül attól, hogy az milyen formában (szóban, írásban, magatartásban) jelenik meg.

A véleménynyilvánítás alkotmányban is rögzített szabadsága folytán az értékítélet, a bírálát önmagában nem jogsértő akkor sem, ha az az érintettre nézve sérelmes, illetőleg, ha azzal nem mindenki ért egyet. Jogellenesség akkor állapítható meg, ha a bíráló túllépi a szabad véleménynyilvánítás határait.

A valóságtartalom nélküli sértegetés, vádaskodás, becsmérő kijelentés a személyhez fűződő jogot sérti, miként valóságtartalmától függetlenül sértheti a becsületet valamely közlés vagy más magatartás, a kinyilvánítás módja miatt is.

Miután bármely jog csak a társadalmi rendeltetésével összhangban gyakorolható, s ennek során mindenki a jóhiszeműség és a tisztesség követelményeinek megfelelően köteles eljárni [Ptk. 5. § (2) bek. és 4. § (1) bek.] nem elégíti ki ezeket a követelményeket, s ekként túllépi a szabad véleménynyilvánítás határait az, akinek más személyre vonatkozó értékítélete önkényes, nem felel meg az emberi gondolkodás, ítéletalkotás elemi szabályainak.

A becsület sérelmét jelenti a valótlan, vagy a valóságot hamis színben feltüntető tények, illetve az ilyen tényeket kifejező értékítélet közlése, ezek azonban egyben a jó hírnév sérelmét is eredményezik.

Az emberi méltóság az egyedi értékektől függetlenül minden embert megillet, ezért tilos minden olyan magatartás, amely ennek sérelmével jár.

A jó hírnév és a becsület a személyről kialakult társadalmi értékítéletet védi. Nem szükséges a sérelemhez, hogy a 'társadalom' legalább egy bizonyos részében is romoljon az illető megítélése, a sérelmes tények közzététele és kifejezések használata elegendő. A jóhírnév megsértését megalapozza az, ha valótlan tényállítás alkalmas az érintett személy hátrányos társadalmi megítélésének kiváltására (BH2010. 294.)

A bírálát, az értékítélet akkor jogsértő, ha valótlan tényállítást tartalmaz, a valóságot hamis színben tünteti fel, vagy kifejezésmódjában indokolatlanul bántó, lealázó (BH 1993. 89.).

A becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezés módjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás.

A személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen ...a becsület és az emberi méltóság megsértése. Ptk. 76. §

A jó hírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tény állít vagy hírsztel, vagy valós tény hamis színben tüntet fel. Ptk. 78. § (2)

BH2000. 285. szerint az emberi méltóság „az egyén tulajdonságairól, magatartásáról, személyes értékeiről kialakított társadalmi értékítéletet jelenti” és „az emberi méltóság (...) annak az igénynek a kifejezője, hogy a személyt, az egyént a társadalomban kialakult érintkezési mód minimális követelményeinek megfelelően kezeljék.”

„...Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel, a korábbi alkotmánybíróági gyakorlathoz képest hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a véleményszabadság határa mások emberi méltóságából fakadó becsület és jó hírnév védelme.

Vagyis a véleményszabadság már nem nyújt védelmet az olyan öncélú, a közügyek vitatásának körén kívül eső, így a magán-, vagy családi élettel kapcsolatos közlésekkel szemben, amelyek célja a pusztá megalázás, illetve a bántó vagy sértő kifejezések használata, vagy más jogsérelem okozása {vö. jelen Indokolás [34]–[36] bekezdéseivel és 7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [62]}.

Ezen kívüli nem védelmezi a közéleti vitában kifejtett véleményt sem, ha az abban megfogalmazottak az emberi méltóság korlátozhatatlan magját sértik, így az emberi státusz nyilvánvaló és súlyos becsmérésében öltenek testet {vö. jelen Indokolás [29]–[32] bekezdéseivel és a 7/2014. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [60] és [62]}.” 13/2014. (IV. 18.) AB határozat

A fenti útmutató, útmutatás alapján véleményem, meggyőződése az, hogy az alperest I. és II

fokon eljáró bíróságok alappal marasztalták el és kötelezték elégtétel adásra emberi méltóságot, becsületet és jóhírnevet sértő kijelentései, jelzői illetve valótlan állítása miatt. Ezen ítéleteket csatoltam a panaszomhoz.

Mint ahogy csatoltam a Kúria Pfv.IV.20.866/2015/8 számú ítéletét is, amely a fenti útmutató, útmutatással, továbbá az Alaptörvényben lefektetettekkel szemben, hatályon kívül helyezte a jogerős ítéletet és keresetemet egészében elutasította.

Véleményem szerint a Kúria ítélet amellett, hogy tény és iratellenes indoklást tartalmaz, **annak megállapítása, sértette az Alaptörvényben lefektetett, az Alaptörvény II. cikkében és IX cikkének (4) bekezdésében írt emberi méltósághoz, valamint a VI. cikkének (1) bekezdésében jó hírnévhez való jogomat.**

Az alperes a peres eljárásban, egyértelműen rosszhiszeműen megtöltötte és megtölthette a per iratanyagát az ügy érdeméhez nem tartozó, és **a cikk megjelenése után történt adatokkal**, melyek nagy része **nem is volt helytálló, vagy valós tények hamis színben való feltüntetése volt**, melyeket viszont jogerős ítéletében a bíróság a tények ellenére még is felhasználta, figyelembe vett.

Jogerősen az alperesnek, a sértő jelzői mellett az írásában általam sérelmezettek közül mindössze csak egyetlen állításáért kellett elégtételt adnia, azért amiben az azt állította, hogy én **több száz alaptalan rágalmozó feljelentést tettem a város képviselői, jegyzője, és polgármestere, és még ki tudja ki ellen.** E sérelmezett állítás jogerősen megállapítottan nem volt valós tényeken alapuló nyilatkozat. Ezen súlyosan valótlan tényállítást használta fel az alperes többek között az írásában arra, hogy az addig és utána következőkben tett emberi méltóságot sértő, elmebeli állapotomra tett állításait, azt, hogy zavarodott ember vagyok igazolja, alátámassza.

A jogerősen lezárt peres eljárásban megállapított, hogy a sérelmezett cikk megírásáig a valóságban mindössze 5 db. bejelentés tettem, melyből összesen csak **1 db. volt feljelentés**, és **az sem volt még lezárva akkor, mikor az írás megjelent.** A többi 4 db. közül 2. db. sajtóper, 2 db. pedig a Közigazgatási Hivatalhoz tett beadványom volt. **Holott az alperes írásában konkrétan megnevezte azt, hogy én kik ellen is tettem és hány, több száz alaptalan és rágalmozó feljelentést, de sem a darabszámát, sem az alaptalanságukat, rágalmozó tartalmukat, sem személyekre lebontva nem tudta állítását igazolni.**

Tehát az alperes az írásának megírásakor e valótlan tényállításával kétség kívül tisztában volt, és ezen általa kétség kívül tudottan **valótlan tényállítást arra használta fel, hogy az emberi méltóságot sértő azon jelzőit, melyekkel elme zavarodottnak, együgyűnek, szerencsétlen flótásnak állított/mutatott be igazolja.** Mert ugye aki több száz alaptalan, rágalmozó feljelentést tesz, az egy elmebeteg, nem normális ember.

„[41] Az értékítéletekkel szemben a tényállítások mindig olyan konkrétumokat tartalmaznak, amelyek valósága bizonyítás útján igazolható, ellenőrizhető. Így a közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága a valónak bizonyult tények tekintetében korlátlanul, míg a hamis tény állításával vagy híresztelésével szemben már csak akkor véd, ha a híresztelő nem tudott a hamisságról és a foglalkozása által megkívánt körülménytést sem mulasztotta el. Az ilyen becsületsértésre alkalmas tényállítások a rágalmozás bűncselekményének törvényi tényállási elemei közé illeszkednek, így büntetendőek.” 13/2014. (IV. 18.) AB

A Kúria viszont, mind a szövegkörnyezetet, mind megállapított tényeket figyelmen kívül hagyva, a keresetemet e sérelmezett állítás tárgyában (is) elutasította.

A Kúria **irat és tényellenesen** azt állapította meg (6. oldal), hogy: *”A bizonyítási eljárás anyagából tényként megállapítható, hogy a felperes több alkalommal kezdeményezett eljárásokat az alperessel és másokkal szemben”.* Ez így az imént előadott adatok fényében súlyosan tényellenes megállapítás és csúsztatás is, hiszen az alperes nem több száz eljárás kezdeményezését állította részemről, hanem

konkrétan feljelentéseket, melyekről az azt is **ki jelentette**, hogy *alaptalanok és rágalmozók* voltak (a bizonyítási eljárásban csak egyetlen feljelentést tudott igazolni az alperes, de az is az írásának megírásakor még folyamatban volt).

Majd Kúria Pfv.IV.21.409/2007/6. számú döntésben kifejtettekre hivatkozott, hogy *"a való tényeken alapuló nyilatkozat, amely szerint a felperes mindenkit feljelent a kamaránál és bíróságokon, vélemény, ezért a jóhírnévsértés megállapítására nem alkalmas."* Ezen Kúriai hivatkozás pedig egyértelműen nem lehetett volna hivatkozás esetemre, mert a bizonyítási eljárás során kétség nélkül bizonyítást nyert, hogy **jelen ügyben a sérelmezett állítás nem volt valós tényeken alapuló nyilatkozat, hanem az történt, hogy ezen súlyosan valótlan tényállításával az alperes az írásában az addig és utána következőkben tett emberi méltóságomat sértő, elmebeli állapotomra tett állításait, azt, hogy zavarodott ember vagyok igazolja, alátámassza.** Majd a Kúria indoklás – mely **teljesen figyelem kívül hagyta a sérelmezett írás teljes tartalmát és annak szövegkörnyezetét, stílusát,** az abban található állításokat, jelzőket –, a szabad véleménynyilvánításhoz való jognak tudja be az alperes súlyosan valótlan tényállítását: „A szabad véleménynyilvánításhoz való jog, ugyanis a véleményt annak érték – és igazságtartalmára tekintett nélkül védi. A téves, túlzásokat tartalmazó vélemény közlése sem eredményez jogsértést. A per tárgyát képező cikk sérelmezett közlése a felperes magatartását értékelő, a való tényekből levont következtetést megfogalmazó véleményt tartalmazott, amely a helyi közéletben aktívan részt vevő felperes jóhírneve megsértésének megállapítására nem ad alapot. A kijelentés kifejezőmódjában sem indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó, ezért egyéb személyhez fűződő jogsértés megállapítására sem alkalmas” (6-7. oldal).

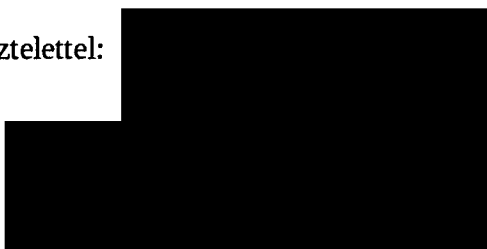
Panaszomban igen részletesen előadtam a cikk megírásának illetve a helyi Trianon emlékmű meg nem valósulásának előzményeit, melyeket a perben is előadtam, ezért is tény és iratellenes és teljességgel megalapozatlan a Kúria azon megállapítása is, hogy az alperes a cikkében a *való tényekből levont következtetést megfogalmazó véleményt* közölt, hiszen az állítását a cikkben semmivel sem igazolta, hiszen egyetlen tényt állított cikkében igazolásul vádaskodásának, becsmérlésének alapjául, melyről I. és II. fokon is kiderült, hogy súlyosan valótlan. Tehát a Kúriai ítélet teljességgel megalapozatlan is, és az adatok, tények tekintetében nem fogadható el, azon megállapítása sem, hogy az alperes a cikkében *való tényekből levont következtetést megfogalmazó véleményt* közölt, hiszem az nem állt másból csak a másik bántásából, megalázásából a közüggyel össze nem függő, öncélú támadásból, megsértésből.

Én a sérelmezett írás megírásakor véleményem szerint, nem voltam aktív közszereplő – ebben sem értek egyet a Kúria megállapításával -, véleményem az, hogy **egy emlékmű felállítása mellett érvelő és kiálló polgár nem minősül közszereplőnek.**

Az alaptörvényben lefektetett, a panaszomban meghivatkozott jogi normákkal, melyeket a Tisztelt Alkotmánybíróság a **13/2014. (IV. 18.) AB** határozatában igen részletesen kifejtett, a panaszomban illetve jelen beadványomban előadtam alapján véleményem szerint a Kúriai ítélet alaptörvény ellenes, az azzal ellentétesen állapította meg, hogy a sérelmezett cikkben használt kijelentések, jelzők, állítások a véleménysszabadság oltalma alá esnek, ezért kérem a Tisztelt Alkotmánybíróság ezt állapítsa meg és semmisítse meg a Kúria Pfv.IV.20.866/2015/8 ítéletét.

A kérelem kedvező elbírálásában bízva,

Tisztelettel:

Mohács, 2016.04.30